

Två visor i folkton.

I.

Solosång av W. Peterson-Berger.

(Text av H.)

Komp. 1892.

Satt för blandad kör av tonsättaren 1927.

Långsamt. $\text{♩} = 72$.

Sopr. Alt. När jag för mig själv i

Ten. I. När jag i

Ten. II. När jag i mörka

Bas I. *con bocca chiusa*

Bas II. mörka skogen går, å, tänker jag på vännen som jag aldrig får,

sko - - gen går, jag tän - ker på vän - nen jag ald -

sko - - gen går, då tänker jag på vännen som — jag ald -

å! ald - rig får. Tå - ren bör - jar rin - na, hjärtat slå.

rig, aldrig får. (unis.) Tå - ren bör - jar rin - na,

rig får. (unis.) Tå - ren bör - jar rin - na,

p! Tå - ren

Aldrig kan man glömma, den man en gång hållit å, aldrig kan man

hjär - tat slå. Ald - rig kan man glöm - ma

hjär - tat slå. Ald - rig kan man glöm - ma

glömma den man
 (ten.) *mfpp*
 den, man en gång hållit å.
 (rit.) *mf* *p*
 den, man hål-lit å, å å.
 hål - lit å.

Ängar, berg och dal och skog med fåg-lar små, å,
 Ängar, berg och dal och sko - gar.
 Äng - ar och berg och dal och sko - gar,
c. b. ch. *p*

blå-a himmelen med klara stjärnor på,
 him - me - len blå - a med stjär - nor på,
 kla - - ra, kla - ra stjärnor på,
 blå-a himmelen med kla - - ra stjär - - nor på,

allt vad havet gömmer, pärlor och koraller, svanedun av skum och
 all - ting jag gå - ve för vän - nen, jag
 all - ting jag gå - ve för vän - nen, jag
 all - ting (etc.)

klaraste kristaller, gräs och blommor all och lin-de-löv på kvist,
 (rit.) (ten.)
 mist, lil - la vän - nen från barn - - doms -
 (ten.)
 mist, lil - la vän - nen från barn - - doms -

a tempo

allting gäve jag för vännen som jag mist.
 ja, ja, *mf*
 da - gar, vän - nen från
 da - gar, vän - nen från
 vän - nen från

lilla vännen kär från barndomsda - gar.
 barn - doms - da - gar.
 kär från barndomsda - gar.
 barn - doms - da - gar.

II.

(Text av H.)

Solosång av W. Peterson-Berger.

Komp. 1892.

Satt för blandad kör av tonsättaren 1927.

Långsamt, drömmande. ♩ = 96.
 Sopr. *pp*
 Alt. *pp*
 Ten. *pp*
 Bas. *pp*
con bocca chiusa Som stjärnorna på him-me-len, när

nat-ten fal-ler på, så tind-ra-de hans ö-gon, så
pp *p* *f*

kla-ra och så blå, så rö-der var hans mund, som
p *pp* *f* *p*

ro - sor - na i lund om vå - ren. *c. b. ch.* Men

sky - ar - ne för - sam - la - des och so - len vän - de
al - la träd i sko - gar - na och böl - jor - na de

bort, ty li - vet lik - som kär - le - ken och vå - ren är så
blå, om al - la markens blomster ha - de fåg - la - lung - or

kort. När lö - ven föl - lo av, de föl - lo på hans
små, de kun - de ej än - då min hjär - te - sorg för -

grav, den ti da. *c. b. ch.* Om

1. 2. *ppp*